

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **American game s.r.o.**, se sídlem Komořany 146, Rousínov u Vyškova, zastoupený Ing. Radkem Lančíkem, daňovým poradcem se sídlem Divadelní 4, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 29 Af 97/2019, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á**.

II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 8. 7. 2021, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 9. 7. 2021, se žalobce (navrhovatel) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to k rozhodnutí o žalobě vedené u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) pod sp. zn. 29 Af 97/2019. V návrhu uvedl, že žalobu podal již 15. 11. 2019. Krajský soud o ní doposud nerozhodl a na návrh žalovaného řízení přerušil dne 28. 6. 2021. Dle navrhovatele nebyl dán důvod pro přerušování řízení, jelikož předmět řízení, kterým krajský soud přerušování řízení odůvodnil, nesouvisí s projednávanou věcí.

[2] K návrhu se vyjádřila předsedkyně senátu krajského soudu JUDr. Zuzana Bystřická. Uvedla, že krajský soud projednává a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly, jak stanovuje § 56 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.). V dané věci vedené pod sp. zn. 29 Af 97/2019 provedl krajský soud veškeré potřebné přípravné úkony a dovedl řízení do stavu, kdy by bylo možno rozhodnout. Nedomnívá se proto, že ze strany krajského soudu došlo k průtahům a překročil obecnou lhůtu dvou let, která je ve správním soudnictví považována za přijatelnou. K rozhodnutí o přerušování řízení předsedkyně senátu uvedla, že bylo možné či vhodné, jelikož otázkou podobnou řešené v nynější věci se krajský soud zabýval v rozsudku ze dne 19. 12. 2019, č. j. 29 Af 90/2016 –

50, kdy o kasační stížnosti proti zmíněnému rozsudku, vedené pod sp. zn. 4 Afs 375/2020, Nejvyšší správní soud doposud nerozhodl.

[3] Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel podal dne 15. 11. 2019 žalobu proti rozhodnutí žalovaného ve věci úroku z neoprávněného jednání správce daně dle § 254 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu. Přípisem ze dne 6. 1. 2020 krajský soud poučil navrhovatele o složení senátu, který bude ve věci rozhodovat. Dne 4. 4. 2021 (tedy po více než roce) navrhovatel doplnil žalobu o stanovisko k vyjádření žalovaného ze dne 14. 2. 2020. Dne 7. 5. 2021 doplnil své dřívější stanovisko. Žalovaný reagoval na výše uvedená doplnění dne 22. 6. 2021, kdy současně navrhl přerušení řízení z důvodu řešení související právní otázky v probíhajícím řízení před Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 4 Afs 375/2020. Krajský soud se ztotožnil s názorem žalovaného a řízení přerušil dne 28. 6. 2021 z důvodu probíhajícího jiného řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé (§ 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s.). Navrhovatel dne 29. 6. 2021 opět doplnil své dřívější stanovisko a následně 8. 7. 2021 doplnil žalobu o stanovisko k vyjádření žalovaného ze dne 22. 6. 2021.

[4] Nejvyšší správní soud konstatuje, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[5] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[6] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

[7] Pro nyní posuzovanou věc je rozhodující, že předsedkyně senátu krajského soudu přerušila řízení usnesením ze dne 28. 6. 2021, č. j. 29 Af 97/2019 – 53. Podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. může předseda senátu přerušit řízení, pokud „zjistí, že probíhá jiné řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé nebo takové řízení sám vyvolá.“

[8] Nejvyšší správní soud považuje za nutné připomenout, že v řízení vedeném dle § 174a zákona o soudech a soudcích, mu nepřísluší přezkoumávat věcnou správnost vydaných rozhodnutí v řízení před krajskými soudy, neboť k tomu slouží zvláštní prostředky soudní ochrany, především kasační stížnost. Jakkoli na tomto závěru nehodlá ničeho měnit, nemůže na stranu druhou odhlédnout ani od toho, že se jedná o úkon, který je ve smyslu kompetenční výluky dle § 70 písm. c) s. ř. s. z možnosti přezkoumání v rámci

kasační stížnosti vyloučen, nelze tedy navrhovatele odkázat, a to zcela formalisticky, na možnost podání kasační stížnosti.

[9] Nejvyšší správní soud tedy zkoumal, zda stále existuje takový důvod, pro který bylo předsedkyní senátu krajského soudu dané řízení přerušeno. V případě, že by již důvod přerušení řízení odpadl, nebylo by namístě, aby řízení zůstalo přerušeno. Nejvyšší správní soud podotýká, že předseda senátu krajského soudu je oprávněn řízení přerušit i z důvodu, kdy před Nejvyšším správním soudem probíhá řízení o kasační stížnosti v související věci (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2012, č. j. 5 As 83/2011 – 273).

[10] Jelikož doposud Nejvyšší správní soud nerozhodl v související věci sp. zn. 4 Afs 375/2020, je postup krajského soudu zcela důvodný a nelze v něm spatřovat jakýkoli projev svévole či neodůvodněného oddalování rozhodnutí.

[11] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že krajský soud se průtahů nedopustil, přičemž současně konstatuje, že dobu, po kterou se navrhovateli nedostalo dosud rozhodnutí (1 rok a 8 měsíců), nelze z hlediska čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod považovat za nepřiměřenou, jak již soud opakovaně judikoval (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2021, č. j. Aprk 2/2021). Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není oprávněný, Nejvyšší správní soud jej proto zamítl (§174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích).

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2021

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu